

Nr 293.

Av herr **Lundén**, *angående vissa ändringar i vattenlagens föreskrifter i fråga om handläggningen av ärenden rörande dikningsföretag, som beröra allmän väg.*

Företag för torrläggning av mark genom dikning beröra ofta allmän väg, därvid det kan vara nödvändigt att bygga nya trummor och broar eller fördjupa genomloppen för befintliga sådana. Dylika arbeten hava i ett flertal fall utförts på ett med hänsyn till trafiksäkerheten på vägen mindre tillfredsställande sätt, och har det kunnat bli nödvändigt att bygga om respektive trummor eller broar, vilket medfört kostnader, som skulle varit onödiga, därest arbetet från början varit mera ändamålsenligt planerat. Det vore därför önskvärt, att handläggningen av ärenden beträffande här omtalade företag skedde på sådant sätt, att de nämnda olägenheterna ej behöfde förekomma.

Enligt vattenlagens bestämmelser skall ansökan om dikning ingivas till Konungens befallningshavande, vilken har att förordna förrättningsman, varefter frågan om dikningen prövas vid syneförrättning. Synemännen hava därvid bland annat att bestämma, varest och huru bro, trumma eller dylikt skall göras eller ombyggas, där sådant tarvas. Därest dikningsföretaget berör allmän väg, skall jämlikt bestämmelserna i vattenlagens kap. 10, § 40 till syneförrättningen kallas vederbörande vägstyrelse.

En brist i vattenlagens bestämmelser beträffande sådana ärenden, som det här är fråga om, torde få sägas vara, att till syneförrättningen ej kallas någon tekniskt sakkunnig person, vilken i detta fall borde vara vägingenjören, för att bevaka vägintresset. Vore nämligen vägingenjören kallad till syneförrättningen, skulle säkerligen därigenom betryggande garanti erhållas för att de vatten genomlopp, som behöfde göras eller ombyggas, bleve i arbetsplanen fastställda på ett för vägens bestånd fullt tillfredsställande sätt. Nu står det givetvis varje vägstyrelse fritt att som tekniskt biträde vid syneförrättningen anlita vägingenjören, men torde det dock vara riktigare och mera ändamålsenligt, att i vattenlagen intages föreskrift om vägingenjörens kallande till syneförrättning för sådana dikningsmål, som beröra allmän väg.

På grund av det anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om sådan utredning rörande ändring av vattenlagen, att jämväl vederbörande vägingenjör måtte kallas till syneförrättningar för dikningsföretag, som beröra allmän väg, och att vederbörande förrättningsman skall hava att iakttaga de föreskrifter beträffande anordnande av vattenavlopp genom allmän väg, som vägingenjören kan komma att lämna.

Stockholm den 23 januari 1934.

A. W. Lundén.